II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 2. juli 1993

om de nærmere bestemmelser for samhandel inden for Fællesskabet med visse levende dyr og produkter, der er bestemt til udførsel til tredjelande

(93/444/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked (1), senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (2), særlig artikel 3, stk. 1, litra g), første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 3, stk. 1, litra g), første afsnit, i direktiv 90/425/EØF omhandler den veterinærkontrol, der skal iværksættes for dyr og produkter, der opfylder EF-reglerne for samhandel mellem medlemsstaterne, og som skal udføres til et tredjeland via en eller flere andre medlemsstater end oprindelsesmedlemsstaten;

det er vigtigt at præcisere, hvilke certifikater der er nødvendige, og at indføre en ordning for information af de berørte myndigheder og for veterinærkontrol hos modtagerne;

med hensyn til certifikater bør de pågældende dyr ligestilles med dyr til slagtning, herunder hvad supplerende garantier angår;

dyrene og produkterne skal for at undgå vanskeligheder ved Fællesskabets ydre grænse så vidt muligt ledsages af de veterinære dokumenter og/eller certifikater, der kræves ifølge bestemmelseslandets veterinærbestemmelser;

information af de berørte myndigheder kan ske effektivt ved hjælp af et edb-baserede kommunikationsnet mellem veterinærmyndighederne (Animo), der blev indført ved Kommissionens beslutning 91/398/EØF (3), under anvendelse af modellen for den meddelelse, der blev fastlagt ved Kommissionens beslutning 91/637/EØF (4);

for at sikre en harmonisk funktion af den planlagte ordning bør den person, der rent faktisk gennemfører formaliteterne, når dyrene eller produkterne forlader området, betragtes som modtageren, og begrebet »udgangssted« bør præciseres;

i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra g), første afsnit, i direktiv 90/425/EØF skal de pågældende dyr og produkter forblive under toldkontrol; bestemmelserne i denne beslutning berører ikke forpligtelsen til at overholde de toldbestemmelser, der gælder for sådanne dyr og produkter;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Denne beslutning gælder for de dyr og produkter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra g), første afsnit, i direktiv 90/425/EØF.

(1) EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.
(2) EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 49.
(3) EFT nr. L 221 af 9. 8. 1991, s. 30.
(4) EFT nr. L 343 af 13. 12. 1991, s. 46.

2. I denne beslutning forstås ved:

a) *udgangssted:* ethvert sted i umiddelbar nærhed af den ydre grænse for et af de i bilag I til Rådets direktiv 90/675/EØF (1) nævnte områder, som råder over faciliteter til toldkontrol

b) *medlemsstat, der er bestemmelsesland:* den medlemsstat, hvor udgangsstedet befinder sig.

Artikel 2

1. Oprindelsesmedlemsstaterne sørger for, at alle forsendelser af dyr ledsages af de sundhedscertifikater, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra d), i direktiv 90/425/EØF, herunder i givet fald de supplerende garantier, der er fastsat i EF-bestemmelserne for dyr bestemt til slagtning.

2. Hvis der opstår problemer under transporten, eller hvis det tredjeland, der er bestemmelsesland, afviser forsendelsen, kan de medlemsstater, der er transitlande eller bestemmelseslande, og som er omfattet af supplerende garantier som fastsat i artikel 3, stk. 1, litra e), nr. iv), i direktiv 90/425/EØF, træffe alle de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, litra b), i direktiv 90/425/EØF eller sende dyrene til slagtning på det nærmeste slagteri.

Artikel 3

1. Oprindelsesmedlemsstaterne sørger for, at hver forsendelse af dyr eller produkter ledsages af de veterinære dokumenter og/eller certifikater, der kræves ifølge veterinærbestemmelserne i de tredjelande, der er bestemmelseslande.

2. Uanset stk. 1 lader oprindelsesmedlemsstatens myndigheder angivelsen »Dyr eller produkter udført til (tredjelandets navn)« anføre på de i artikel 4 omhandlede certifikater, hvis de ikke råder over de nødvendige oplysninger, navnlig hvis der ikke findes nogen bilateral aftale mellem oprindelsesmedlemsstaten og det tredjeland, der er bestemmelsesland.

Artikel 4

De i artikel 3, stk. 1, litra d), i direktiv 90/425/EØF omhandlede certifikater skal:

— mindst udfærdiges på et af sprogene i oprindelsesmedlemsstaten og et af sprogene i den medlemsstat, der er bestemmelsessted

— som modtager angive den fysiske eller juridiske person, der rent faktisk gennemfører formaliteterne, når forsendelsen forlader udgangsstedet

— som bestemmelsessted angive udgangsstedet (grænsekontrolsted eller andet udgangssted).

Artikel 5

1. Den Animo-meddelelse, som bl.a. omhandles i beslutning 91/637/EØF, skal i rubrikken »Bemærkninger« indeholde navnet på det tredjeland, der er bestemmelsesland.

2. Animo-meddelelsen skal sendes:

— dels til den kompetente myndighed på bestemmelsesstedet, dvs. grænsekontrolstedet eller den lokale myndighed på det sted, hvor udgangsstedet befinder sig

— dels til de centrale myndigheder på bestemmelsesstedet og i transitmedlemsstaterne.

Artikel 6

Modtageren, jf. artikel 4, andet led, betragtes som omfattet af artikel 5, stk. 1, litra b), nr. iii), i direktiv 90/425/EØF.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

(1) EFT nr. L 373 af 31. 12. 1990, s. 1.